

Drink mijn pis.

"Eigenlijk heb je een pak voor je broek verdiend, Maarten," schertste het meisje, terwijl ze het collegedictaat doorbladerde. "Verdorie, ik had het gisteravond nodig en je had me beloofd het voor zevenen bij mij te brengen, maar al wie kwam, geen Maarten!" De knappe studente lachte hem ondeugend toe, maar de nauwelijks zichtbare rimpel boven haar blonde wenkbrauwen verried, dat ze hem zijn vergeetachtigheid toch enigszins kwalijk nam. Maarten schonk haar een kop koffie in, alsof hij het daarmee goed wilde maken, en ging tegenover haar zitten.

Magda en hij waren derdejaars en studeerden Nederlands aan de universiteit van Amsterdam. Ze konden het goed met elkaar vinden, zonder dat er van een verhouding of een intieme vriendschap sprake was. Hun gesprekken die ze soms tot diep in de nacht voortzetten, nu eens op zijn kamer en dan weer op de hare, hadden tot nu toe alleen maar gehandeld over hun vak en alles wat daarmee inherent was. Desondanks waren ze bijzonder vrijmoedig ten opzichte van elkaar geworden, wat vooral tot uiting kwam in wederzijdse plagerijen en goedmoedige steken onder water over en weer.

"Een pak voor de broek?" grinnikte Maarten. "Is mijn heerlijke bakje koffie niet voldoende als excuus?" Het meisje gaf geen antwoord, maar dronk langzaam haar koffie op, terwijl haar grote blauwe ogen hem aan keken. Er begon een warme gloed in Maarten's lichaam te branden, hoewel zijn uiterlijk dat geenszins verried. Alleen een zeer aandachtig toeschouwer had aan zijn tot vuisten samengebalde handen kunnen zien, dat hij ten prooi was gevallen aan een enorm sterke spanning.

Dat was echt geen wonder, want de studente stak helemaal in leer. Toen Maarten haar had binnengelaten, had hij bijna geen woord uit kunnen brengen, zozeer was hij overweldigd geweest door haar martiale verschijning. Geen versleten spijkerbroek of afgetrapte schoenen meer, maar een zwarte mini-jurk van leer en een paar donkere laarzen die de schoonheid van haar lange slanke benen uitermate verhoogden.

In feite zat hij haar voortdurend met zijn ogen te drinken en op te vreten. Toen raapte Maarten al zijn moed bijeen. "Zou je mij echt een pak voor de broek willen geven, Magda?" vroeg hij op zachte toon. Ze begon luid te lachen en sloeg daarmee zijn stille hoop de grond in. "Ja, voor je blote billen, tot je het uitgilt van de pijn!" antwoordde ze en giechelde als een bakvis. "Meen je dat nou?" vroeg Maarten met een hoofd zo rood als een biet. Plotseling gierde ze het uit van het lachen en sloeg zich met haar handen op haar blote knieën. De tranen rolden haar over de wangen en het duurde even, eer ze weer bedaard was. Maarten lachte maar wat mee, hoewel hij zijn vragen volkomen ernstig had bedoeld. Ze moest eens weten!

"Ik vroeg je of je het meende!" herhaalde hij. Verwonderd keek het meisje hem aan, terwijl ze met de rug van haar rechterhand haar wangen afveegde. "Hoe kom je erbij?" was haar stomverbaasde wedervraag. "Zeg, Maarten, je kent me toch zeker wel langer dan vandaag? Stel je voor, dat ik je een pak voor je broek gaf! Wat een giller!" "Hoezo?" verstoutte Maarten zich te vragen, terwijl hij haar strak aan bleef kijken. Nu viel haar mond wijd open en het scheelde niet veel, of de sigaret die ze rookte, was op de grond gevallen. "Zeg, wat heb jij

vanavond?" vroeg de studente op enigszins verontruste toon. "Waarom doe je zo vreemd? Zo ken ik je niet. Het is net, alsof je echt meent wat je zegt. Kom, malle!" "Ik meen het ook echt," zei hij rustig, maar besloot het wel over een andere boeg te gooien, omdat hij haar niet voor het hoofd wilde stoten. "Ik dacht, dat je altijd voor de volle honderd procent instond voor wat je zei. Nou, als ik dat pak voor mijn broek verdiend heb, zoals je zegt, dan moet je me dat ook geven! Of niet soms?"

Even aarzelde ze. Toen knikte ze, hoewel niet van harte. In wezen vond ze het absurd wat hij zei, maar anderzijds was ze zich er terdege van bewust, dat hij haar op een zeer gevoelige plek had geraakt. Inderdaad, ze was consequent in haar doen en laten tot op het neurotische af. Als ze eenmaal a had gezegd, zou ze ook altijd b zeggen, ook al zou de onderste steen op de bovenste komen te liggen. "Oké," antwoordde ze zwakjes. "Ik sta er trouwens wel versted van, Maarten. Als je nou nog een paar stevige borrels ophad, dan zou ik dit kunnen plaatsen, want dan zeg je wel meer gekke dingen. Maar je bent zo nuchter als een kalf. Daarom begrijp ik je niet. Ik weet bij god niet, wat er in jou gevaren is. Maar goed, ik zal je je zin geven. Kniel maar eens voor me neer, dan krijg je een paar stevige tikken voor je broek!"

Maarten viel op zijn knieën voor haar neer. De sterke geur van het leer van haar laarzen die ongetwijfeld pas waren gekocht, kwam hem tegemoet en maakte hem licht in het hoofd. Hij kreeg het heerlijke gevoel, dat hij zich volledig aan haar overgaf om zich door haar te laten knechten en ringeloren. Vreemd vond hij dat niet. Al jaren lang onderwierp hij zich in zijn fantasieën en dromen aan allerlei gelaarsde meisjes en jonge vrouwen, die hem vernederden, bespuwden en martelden. Magda stond op en ging naast hem staan. Haar laarzen kraakten zacht, bijna zinnelijk. Toen loosde ze een diepe zucht en hief haar rechterhand op. Nerveus keek de student haar aan en wilde zich voorover buigen, maar opeens zag hij enkele woorden als met vuur geschreven in zijn geest: "Ja, voor je blote billen."

Hij trok de riem van zijn broek los, maakte de rits open, stroopte zijn broek en zijn slip in een ruk naar beneden en trok ze uit. "Zeg, ben je nou helemaal van lotje getikt?" Even werd het meisje overdonderd door zijn schaamteloze handeling en een plotselinge woede stak zijn kop bij haar op. Ze trok haar gelaarsde rechterbeen naar achteren en stond op het punt hem een flinke trap tegen zijn dij te geven, toen ze opeens zijn tamp ontwaarde. Als een grote speer die nog natrilft nadat hij met zijn punt in de grond is terechtgekomen, wees de gezwollen paal van stijf mannenvlees naar boven, terwijl twee forse zaadballen het gevaarte leken te torsen. Magda raakte tegen wil en dank in hevige vervoering. Langzaam trok ze haar been weer terug. En in het kruis van haar slipje ontstond een vochtige plek, die alsmaar groter werd. "Begin maar en spaar me niet," fluisterde Maarten met schorre stem, boog zich voorover en zette zijn handen plat op de grond. "Ik zal je laten voelen, wat ik kan," snauwde Magda en het was net, alsof ze niet zichzelf, maar een ander meisje hoorde praten. Een meisje, dat ze niet kende en dat zo geheel anders was dan de zachtmoedige en goedlachse jonge vrouw, zoals ze zichzelf graag zag. Resoluut zette ze haar ene been over hem heen en ging schrijlings op hem zitten, met haar rug naar zijn gezicht. Maarten zette zich schrap om haar volle gewicht te kunnen dragen.

Zo hard mogelijk liet ze haar vlakke hand op zijn vlezige kont neerkomen. Er ging een lichte schok door zijn lichaam en ze voelde zich als een amazone, die een onwillig paard aan haar wil onderwerpt. En weer petste haar hand op zijn zachte zitvlees. Ze hoorde hem kreunen en

zag, dat er lichtrode vlekken ter weerszijden van zijn bilnaad verschenen. Ze kreeg al gauw de smaak te pakken en weldra regende het klappen op zijn reet, die steeds meer kleuren van de regenboog ging vertonen. Ze wist van geen ophouden meer en ranselde maar door. Het duurde niet lang of hij brulde het uit, maar dat wond haar alleen maar op. Ze danste op zijn schokkende rug op en neer en werd steeds heter, doordat het geil nu uit haar kut sijpelde en in haar broekje terecht kwam, wat haar een verrukkelijk klef gevoel in haar kruis gaf. Toen ze ten slotte vermoeid maar voldaan van zijn rug afstapte, bleef Maarten in dezelfde houding knielen. Met de rug van haar hand streek ze het zweet van haar voorhoofd en hurkte bij hem neer.

De adem stakte haar in de keel, toen ze zag wat ze had uitgericht. Zijn lul was al tot de dubbele lengte uitgegroeid, terwijl aan de nu geheel ontblote eikel een dikke sliert slijm hing, die eindigde in een grijze plas romig geil, grillig uitgestrekt op het vloerkleed. Ze raakte volkomen buiten zinnen, toen ze zag, wat haar bestraffing bij Maarten had uitgericht. Kleine zweetdruppeltjes parelden op zijn gezicht, waarin twee hongerige ogen haar aanstaarden, terwijl zijn tong uit zijn half geopende mond hing. "Ga door, Magda," fluisterde hij moeizaam, doordat zijn keel bijna uitgedroogd was. Op dat moment was het alsof ze helemaal buiten zichzelf trad om in het niets te verdwijnen en een wreed en meedogenloos wezen achter te laten, dat slechts uiterlijk nog een vage gelijkenis vertoonde met de liefvallige jonge vrouw die ze vroeger was geweest.

Haar ogen bliksemden, doordat er een onstuitbare hunkering naar vernedering van deze jongen in haar binnenste ontbrandde. Terwijl ze opstond, wreef ze peinzend met haar wijsvinger langs haar neus. Ze was er zeker van, dat ze zich op hem uit wilde leven en al haar onuitgesproken begeerten de vrije teugel zou geven. "Ik geloof, Maarten, dat die bestraffing jou goed heeft gedaan," begon ze, terwijl ze haar handen op haar brede heupen liet rusten. "Misschien vind je het gek, maar ik voel er veel voor jou nog verder af te tuigen!" In angstige spanning wachtte ze af, bang als ze was voor het figuur dat ze zou slaan, als hij weigerde. Misschien zou hij haar wel midden in haar gezicht uit gaan lachen en haar vertellen, dat het nu mooi genoeg was geweest en dat hij alles in scène had gezet om er achter te komen, hoe zij zou reageren.

Niets van dat alles gebeurde. Hij keek haar aan met een blik, die haar onwillekeurig aan de ogen van de trouwe bulldog deed denken, die de onafscheidelijke metgezel van haar vader was geweest, tot het beest op een rampzalige dag onder de moordende wielen van een vrachtwagen was gekomen. "Ik vind het helemaal niet gek, Magda. Als je me verder af wilt tuigen, ga gerust je gang. Ik zal me er niet tegen verzetten. Ik wil me zelfs helemaal aan je onderwerpen. Doe met me, wat je wilt. Behandel me als je slaaf. Tenslotte ben ik niet meer dan een hondsvot." Even stond het meisje perplex, maar ze ging door op de eenmaal ingeslagen weg. "Als je dan nu eens ging staan en je uit ging kleden!"

Maarten sprong op en begon de rest van zijn kleren uit te trekken. Als een standbeeld stond Magda voor hem. Ze leek uit graniet gehouwen, slechts het knippen van haar ogen verried, dat ze een levend wezen was, aan hevige emoties ten prooi. Haar slipje dreef nu in het geil, dat zich al gauw een uitweg zocht langs haar ronde dijen en langzaam maar zeker in de richting van haar knieën droop. Toen Maarten poedelnaakt voor haar stond, aarzelde ze, omdat ze niet wist, hoe ze verder moest gaan. Maar hij hielp haar zelf en ondertekende daarmee zijn eigen vonnis.

"Magda, zou je me vast willen binden? Onder in die kast ligt touw!" Ze knikte en liep naar de kast toe. Toen rukte ze de deur open en bukte zich. Even later kwam ze terug met een paar stukken rafelig henneptouw. Ze trok zijn armen op zijn rug en bond zijn polsen stevig aan elkaar vast. En alsof dat nog niet genoeg was, knevelde ze tevens zijn armen. Een ongekend machtsgevoel maakte zich van haar meester, toen ze de laatste knoop in het touw legde. Ze wreef zich in de handen van genoeg, gooide het stuk touw dat ze niet had gebruikt op de grond en ging vlak voor hem staan. "Je hebt iets in me losgemaakt, Maarten, dat ik niet meer in de hand kan houden!" waarschuwde ze. "Ik heb je nu volledig in mijn macht. Natuurlijk kun je proberen jezelf los te maken, maar dat zou je niets helpen, omdat ik je polsen en je armen heb geboeid. Je kunt geen kant meer uit!"

"Dat besef ik maar al te goed," antwoordde Maarten met trillende stem. "Ik heb me aan je overgegeven en daar zal ik de consequenties van moeten dragen !" "Ik ben gewoon mezelf niet meer, Maarten. Ik voel de behoefte steeds sterker worden jou te vernederen. Ik weet alleen niet hoe!" "Meid, ik vind alles goed!" zuchtte de geboeide jongen. Ze lachte om zijn hartstochtelijke antwoord. Ze zwolg in zijn aanbidding van haar lichaam, waarnaar hij met brandende ogen staaarde. Het sap welde onophoudelijk uit haar gloeiende schede, die haar buik uiteen leek te scheuren. Niets vermoedde hij echter van de huiveringwekkende gedachte, die in haar snel werkende hersenen kiem had geschoten en als een verstikkende splijtzwam haar natuurlijke weerstand verlamde. "Op je rug, op de grond liggen!" Hij gehoorzaamde onmiddellijk. De jongen zakte door zijn knieën en liet zich zo voorzichtig mogelijk achterover vallen.

Toch kon hij niet voorkomen, dat hij met zijn volle gewicht op zijn geboeide handen terecht kwam. Met een van pijn vertrokken gezicht bleef hij ten slotte liggen, machteloos uitgestrekt op de grond, terwijl het meisje met een blik van triomf op hem neerkeek. Geruime tijd bleef ze zo staan, haar handen rustend op haar welgevormde heupen en haar felle ogen strak gericht op haar slachtoffer, dat haar met een eerbiedig gezicht aanstaaarde. "Hoe vind je mij, Maarten?" "Ongelooflijk groots," antwoordde hij op eerbiedige toon. "Je bent als een godin uit lang vervlogen tijden, met een onsterfelijk, verblindend mooi lichaam, waarmee ze zelfs de oppergoden in haar netten ving. Je bent een koningin van een andere planeet, die.." Het meisje barstte in lachen uit en hurkte bij hem neer.

"Zo lyrisch heb ik je nog nooit gehoord," schamperde ze. "Nog even en je zit op de hoogste top van de Olympus!" "Bij jou kan ik niet anders!" verweerde Maarten zich. "Een gelaarsde vrouw als jij verdraagt immers slechts verheven taal. Je beweegt je als de ranke Diana, terwijl de schoonheid van je borsten die van de moedergodin Cybele overtreft. Je benen, zijn zo mooi, dat ik er haast niet naar durf te kijken, bang als ik ben, dat ze mijn ogen zullen verblinden. Zo zou ik door kunnen gaan, uren en uren lang. O, Magda, ik ben helemaal in je macht. Verneder me, zoveel je kunt!" "Dat zal ik zeker niet nalaten," bitste ze. "En hou nu maar eens op met die Schongeisterei, want er staat je iets te wachten, waar zelfs jouw godinnetjes hun fijne neusjes voor op zouden halen. Denk je misschien, dat ik me door jouw stijve pik op laat geilen? Of dat ik hier werkeloos blijf zitten om me door jou eindeloos te laten bewonderen, tot je spontaan klaarkomt op mij? Nee joh, dan heb je op het verkeerde paard gewed!"

"Ik begrijp je niet," fluisterde Maarten ontzet. "Wat ben je precies van plan?" "Je hebt net tegen me gezegd, dat je alles goed vind," antwoordde ze met een dreigende ondertoon in haar klankrijke stem. "Welnu, je zult moeten bewijzen, dat dat geen grootspraak is!" "In godsnaam, zeg dan toch wat je wilt," smeekte hij en hief zijn hoofd een beetje op. "Je zult mijn pis moeten drinken en mijn kut schoon likken!" Maarten staarde haar ongelovig aan. Haar woorden dreunden als mokerslagen in zijn hoofd. Even twijfelde hij eraan, doordat hij ze niet kon verwerken, maar de harde blik in haar ogen overtuigde hem onmiddellijk van de ernst ervan. Zijn gezicht werd zo wit als een vaatdoek en zijn tanden klapperden tegen elkaar, alsof hij door de koorts was bevangen. "Magda... o god... dat kan ik niet," stamelde hij. "Kom, kom, dat is toch zeker geen verheven taal meer?" spotte het meisje, terwijl ze opstond en het natte slipje van haar billen stroopte. Toen ze het over haar laarzen had uitgetrokken, liepen er sporen kutslijm langs het glanzende leer.

Maartens hoofd belandde met een doffe klap op de harde vloer. Hij kreunde van de pijn en zag sterren voor zijn ogen, maar de studente trok er zich geen zier van aan. Integendeel, ze sarde hem door het weeïg ruikende slipje een paar maal in zijn gezicht te drukken. "Eau de kuttogne," zei ze, terwijl ze doorging met haar vernederende handeling, "joh, zet toch niet zo'n vies gezicht, lekker meisjesgeil, daar word je zo gezond van als een vis, beschouw dit maar als het voorgerecht. Dadelijk krijg je een sappig pruimpje, waar je lekker van mag proeven, maar eerst schenk ik je mond vol met fonkelende, bruisende kutwijn." "Magda, waarom doe je me dit toch aan?" kermde de jongen. "Omdat je zelf gezegd hebt dat ik alles met je mag doen, Maarten!" "Magda, je bent toch zeker wel bij je verstand? Begrijp je dan niet, dat dat beeldspraak was?" vroeg hij op wanhopige toon. Ze gaf geen antwoord, maar zette haar ene been over hem heen. Toen hurkte ze schrijlings boven hem neer en wel zo, dat haar kut vlak boven zijn mond hing. "Doe je mond open," beval ze.

Hij gehoorzaamde, terwijl hij met angstige ogen in haar donkere neukgat keek, waaromheen het kleine beetje schaamhaar vochtig glinsterde. Even schokte haar lichaam, toen spoot de dampende pis uit haar kut in zijn keelgat. Hij slikte uit alle macht en voelde het lauwe vocht door zijn slokdarm stromen. De urine spatte alle kanten uit en beet in zijn huid en zijn ogen. Weldra schuimde het over zijn lippen en liep in stralen over zijn gezicht. De scherpe chloorachtige pislucht drong in zijn neusgaten en bezorgde hem het gevoel, dat zijn hoofd uit elkaar zou barsten. En hij verslikte zich en begon hevig te hoesten, zodat de pis uit zijn mond schoot en tegen haar billen spatte. Eindelijk kwam er een eind aan de waterval, maar ze gunde hem geen tijd om bij te komen. Ze zakte wat verder door haar knieën, totdat haar kutje boven zijn lippen prijkte. De emotie die zich van haar had meester gemaakt, kende geen grenzen meer. Haar wondermooie lichaam brandde van wellust en de behoefte om haar slachtoffer te vernederen, groeide met de seconde. Ze kende zichzelf niet meer, er was een duivelin in haar gevaren, die haar had omgevormd tot een meedogenloze jonge vrouw, die zich machtig voelde met haar leren laarzen.

Vol leedvermaak had ze de inhoud van haar blaas op hem uitgestort. Dat had haar enorm heet gemaakt en ze wist zeker, dat vele slierten geil zich met haar lichaamswater hadden vermengd, want haar kut lekte als een gieter. Toen drukte ze haar kut hard op zijn gezicht, waardoor ze de drang kreeg om nog meer pis te laten lopen. Ze keek tussen haar dijnen door en voelde een hete kramp in haar flamoës, zodra ze Maartens gezicht ontwaarde. Al het bloed onder de huid leek te zijn weggetrokken, hij was als een dode, wiens mond na de laatste stuiptrekking open is blijven staan en wiens uitgebluste ogen in de eeuwigheid staren. Alleen het trillen van zijn

oogleden wees erop, dat hij in het land der levenden verkeerde. De pis was ambrozijn geweest, die zijn lichaam had verkwikt en ze had nog veel meer van dit overheerlijke vocht voor hem. Opnieuw opende ze haar sluisen en Maarten moest nu slikken of stikken in het goudgele vocht. Het liep nu langs zijn oren op de grond en zijn hoofd lag in een grote plas urine. Ze piste nu haar blaas geheel leeg en keek toen voldaan op Maarten neer, zijn gezicht zat onder haar kutslijm en pis.

Ze waste zijn gezicht en maakte zijn mond zo goed mogelijk schoon. Vervolgens tilde ze zijn hoofd een weinig op en liet hem warme melk drinken uit een kroes. De zinnelijke ontroering die haar had overmeesterd, verlamde haar stembanden op dat moment. Alleen haar ogen spraken een duidelijke taal, een mysterieuze taal van wulpsheid en neuklust. Even later liet ze zich aan zijn spiets rijgen, die zich zonder moeite onder het korte rokje in haar grote kut boorde. Ze zakte op haar knieën en kreunde steeds luider, naarmate de onnoemelijk dikke pik in haar buik drong. Toen begon ze op en neer te stampen. "Zaad, zaad, ik wil zaad uit jouw paal," schreeuwde ze in extase, "neuk me, Maarten...dieper, toe... o, wat een zaligheid, zo'n dikke mannenlul in mijn kut... spuiten, lieverd... spuiten.. je zaad moet me de strot uitkomen..."

"Ik doe mijn best," hijgde Maarten, die ondanks zijn geboeide polsen zijn onderlichaam zo snel mogelijk op en neer beukte, "nog even... oooh, ik ben zo geil... ik hou van je, ik dronk je...ik at je... ik communiceerde je... o god... ik kom... oooooauw..." Hij stootte zo diep mogelijk in haar buik op en spoot zijn sperma in haar klotsende liefdesgrot. Magda uitte een onmenselijke gil en liet zich voorover vallen op de jonge man, wiens intense geluk zij deelde. En terwijl het romige zaad uit zijn eikelspleet in de duistere diepten van haar neukhol stroomde, vonden hun lippen elkaar en speelden hun tongen een dartel spel.

Toen ze hem had losgemaakt, stond hij op en greep het touw van de grond. Ze sribbelde niet tegen, toen hij haar handen op de rug bond. Ze wist wat haar te wachten stond. Haar kut scheidde geil af, toen ze ruggelings op de grond ging liggen.